

ยี่กระหึ่ม-โบกัสหึ่ม เหตุเกิดที่เชียงใหม่

□ ต่อจากหน้า 1

กรณีนักศึกษาที่ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใช้มาตรการกดดันนักศึกษาที่ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ออกจากรุ่น ขอลาละเมิดกฎเหล็กไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่ และกิจกรรมเชียร์ในคณะ

ยิ่งไปกว่านั้น คำสั่งหึ่มนี้ยังถูกปิดประกาศไว้ตามบอร์ด และหอพักทั่วมหาวิทยาลัย ทั้งประจักษ์ต่อนักเรียน และเหยื่อคำสั่ง ให้ได้ข้อบอญ จนจะเรียนหนังสือต่อไปไม่ได้ นับเป็นการปกครองน้องใหม่ที่ยึดแย้งกับยุคสมัยที่ชาวโลกก้าวไกลไปถึงขั้นสำรวจดาวอังคารกันแล้ว

เรื่องราวเริ่มต้น เมื่อสโมสรนักศึกษาเกษตรศาสตร์ ม.เชียงใหม่ ออกประกาศของสโมสรลงวันที่ 30 มิถุนายน ระบุว่า ให้ตัดชื่อ น.ส.กนกวรรณ น.ส.ศุภมาลี วงศ์ปาลิย์ ออกจากรุ่นเป็นระลอกแรก

ตามด้วยประกาศฉบับที่ 2 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม ให้ตัดชื่อ น.ส.กนกวรรณ เพ็ชรวิทย์ และนายปณิทัช ธัญธรรมาพันธ์

ประกาศดังกล่าว อ้างถึงระเบียบสโมสรนักศึกษาเกษตรศาสตร์ ที่ระบุว่า นักศึกษาใหม่และนักศึกษาที่ย้ายคณะทุกคณะ ต้องเข้าประชุมเชียร์ทุกครั้งที่มีการเรียกประชุมเชียร์ และนักศึกษาทุกคนจะต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมของสโมสร

จึงห้ามนักศึกษาทั้ง 4 คน เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรจัดขึ้น ห้ามใช้สัญลักษณ์ ห้ามขัดห้ามพกสมุดเชียร์ ห้ามมิให้ใส่ชุดปฏิบัติภารกิจภาคสนามที่ทางสโมสรจัดทำขึ้น ห้ามอ้างถึงความเป็นรุ่นของคณะเกษตรศาสตร์ ห้ามมิให้แต่งกายใดๆ ที่ใช้สัญลักษณ์ของคณะเกษตรศาสตร์ และห้ามนักศึกษาเกษตรศาสตร์ให้ความช่วยเหลือ หรือให้คำปรึกษาใดๆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม

ประกาศทั้ง 2 ฉบับ มีนายถนอมศักดิ์ พิศาคำ นายกสโมสรณ์ศึกษาเกษตรศาสตร์ นายกริช หอมดอก ประธานเชียร์คณะเกษตรศาสตร์ และนายสันติพงศ์ อนุภู ประธานปกครองคณะเกษตรศาสตร์ เป็นผู้เซ็นชื่อกำกับ

ภายหลังประกาศถูกปิดไปทั่ว ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษารุ่นน้องทั้ง 4 คน ก็เปลี่ยนไป ไม่ตรีจิตมิตรภาพจากเพื่อนๆ รุ่นเดียวกันถูกจำกัดตัดขาด แม้แต่จะพูดคุยกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน จะมีนักศึกษาที่เข้ามาห้ามไม่ให้พูดคุยด้วย แถมยังเข้มอีกว่า ประกาศของสโมสร ห้ามคนใดในคณะเกษตรฯ ให้ความช่วยเหลือพวกนักศึกษาทั้ง 4 คนนี้

ที่พึ่งอีกทางของนักศึกษาที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม น่าจะเป็นอาจารย์ โดยเฉพาะฝ่ายกิจการนักศึกษา ก็ปรากฏว่า นายถนอม คลอดเพ็ง รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ ก็แสดงท่าทีสนับสนุนการตัดรุ่นอย่างเปิดเผยว่า ก่อนสโมสรจะตัดรุ่นนักศึกษาทั้ง 4 คน เคยมาหารือแล้ว และเรียกนักศึกษาที่จะถูกตัดรุ่นมาพบแล้ว โดยพยายามสอบถามหาสาเหตุ และโน้มน้าวใจให้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ แต่ไม่เป็นผล จึงต้องให้สโมสรดำเนินการตามระเบียบ

อาจารย์ถนอมยังอ้างว่า ระเบียบของสโมสรนักศึกษาเกษตรศาสตร์มีมานานแล้ว เรียกกันว่าธรรมเนียมปกครองนักศึกษา ทุกคนยอมรับในกฎเกณฑ์นี้ สำหรับมาตรการตัดชื่อออกจากรุ่นที่เกิดขึ้นไม่ใช่ครั้งแรก และไม่ใช่มิฉะนั้น เพียงแต่ที่ผ่านมาไม่มีการติดบอร์ด เป็นแค่รับรู้กันภายในเท่านั้น

นั่นแสดงว่าทั้งอาจารย์ส่วนหนึ่ง และนักศึกษาส่วนหนึ่งของคณะเกษตรศาสตร์ ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การกระทำที่เกิดขึ้นถูกต้องตามธรรมเนียมปกครองของนักศึกษา

แต่ความเห็นจากแวดวงมหาวิทยาลัยต่างๆ อันเป็นสถานศึกษาระดับสูงของประเทศ ซึ่งจะต้องมีบรรยากาศของเสรีภาพทั้งในการศึกษา ในการทำกิจ

กรรม การเรียนรู้ชีวิตและสังคม เป็นประชาคมของปัญญาชนที่ใช้เหตุผล เคารพในสิทธิส่วนบุคคล ต่างเห็นว่า เหตุการณ์ในคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำลังสวนทางกับแนวทางที่ควรจะเป็น

ปัญหาที่เกิดขึ้นในคณะเกษตรฯ เป็นผลจากการรับเอาวัฒนธรรมในการรับน้องใหม่จากมหาวิทยาลัยต่างประเทศมาใช้อย่างผิดๆ และไม่คำนึงถึงการปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัย และหลักของการเคารพในสิทธิของผู้อื่น

ระบบความสัมพันธ์ของรุ่นพี่รุ่นน้องที่นิยมใช้กันในมหาวิทยาลัยที่นำมาจากต่างประเทศ คือระบบ "โซตัส" หรือ SOTUS มาจากคำว่า S-SENIORITY หมายถึงการเคารพอาวุโส O-ORDER หมายถึงวินัย T-TRADITION หมายถึงประเพณี U-UNITY หมายถึงความเป็นเอกภาพ หรือหนึ่งเดียว และ S-SPIRIT หมายถึงความมี

สปิริต คือมีจิตใจเสียสละเพื่อส่วนรวมและบุคคลอื่นนั้น แม้ในหลักการ ดูเหมือนจะเป็นระบบที่ดี แต่ในทางปฏิบัติมักจะทำให้เกิดปัญหา เมื่อนำไปใช้โดยไม่คำนึงถึงเหตุผล และกลายเป็นเครื่องมือให้รุ่นพี่ที่คิดจะนองใจเป็นข้ออ้างที่จะละเมิดสิทธิเหนือรุ่นน้อง

ยังน่าย่นิด ที่ทางประธานสภาอาจารย์ ม.เชียงใหม่ ไม่ได้นิ่งเฉยกับเหตุการณ์ในคณะเกษตรศาสตร์ แต่มีการเคลื่อนไหว โดยออกแถลงการณ์เตือนว่า คำสั่งตัดรุ่น ถือเป็นการแสดงอำนาจบาตรใหญ่ และละเมิดสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ น.ส.อดิษฐ์ ปวงคำ ในฐานะนายกสโมสรนักศึกษา ม.เชียงใหม่ ดันเป็นองค์กรตัวแทนส่วนกลางของมหาวิทยาลัย ออกมาชี้ว่า คำสั่งของสโมสรคณะเกษตรศาสตร์ เป็นการกระทำเกินกว่าเหตุ

พร้อมกันนี้ ภายในมหาวิทยาลัย ยังมีใบปลิวออกมาโจมตีนายถนอม คลอดเพ็ง โดยระบุว่า ดำเนินการขัดกับรกรายารบณครุ และไม่ขัดขวางการตัดรุ่นนักศึกษาใหม่ทั้ง 4 คน

รศ.ศรีวงศ์ สุมิตร รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชี้ให้เห็นถึงสาระแท้จริงของระบบโซตัสว่า ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีรุนแรง มีหลายวิธีที่จะปลูกฝังให้รุ่นน้องรวมกลุ่ม รักและศรัทธาในสถาบันได้ ยิ่งในยุคสมัยนี้ สังคมเปลี่ยนไปมาก เด็กฉลาดขึ้น มีความเชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพมากขึ้น

ดังนั้น วิธีการปลูกฝังระบบโซตัสน่าจะมีการปรับเปลี่ยนไปบ้าง ให้ทันกับสถานการณ์ทางสังคม และที่สำคัญตัวรุ่นพี่เองต้องเป็นต้นแบบให้กับรุ่นน้อง ถ้ารุ่นพี่ทำให้น้องๆ เกิดความเชื่อมั่นและศรัทธา ก็จะขอความร่วมมือจากรุ่นน้องได้อย่างสะดวก

ขณะที่ น.ส.ชนกกาญจน์ พรรณเดิวงค์ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ม.ธรรมศาสตร์ ก็ระบุว่า เป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในสังคม สะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิดที่เป็นเผด็จการของนักศึกษาและอาจารย์ เรื่องนี้ควรมีการทบทวนครั้งใหญ่ การกระทำเช่นนี้ไม่ต่างจากเผด็จการมาเฟีย เป็นการปิดกั้นระบบความคิด และระบบการศึกษาที่ดี การเข้าร่วมกิจกรรมควรจะถูกกันด้วยเหตุผล ไม่ใช่การบังคับขู่เข็ญ

ส่วนนายอัครวิทย์ จงสวัสดิ์วิรุฬ ประธานคณะกรรมการนักศึกษาเกษตรศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ ก็ไม่เห็นด้วยเช่นกันเพราะเหตุผลว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาใหม่ ควรจะถามความคิดเห็นของรุ่นน้องว่า อยากเข้าร่วมหรือไม่ หากไม่อยากเข้าเพราะเหตุผลใด

สิ่งสำคัญคือ นักศึกษาบางคนอาจมีโรคประจำตัวบางอย่างที่เป็นอันตราย เช่น โรคหอบ หืด ขณะเดียวกันรูปแบบของกิจกรรมการรับน้องน่าจะมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นแนวสร้างสรรค์ ไม่ใช่เผด็จการที่รุนแรง โดยเน้นที่ความสามัคคี รักกัน ช่วยเหลือกันมากกว่าจะให้ต่างคนต่างอยู่

สถานการณ์ล่าสุด แม้ว่าทางฝ่ายบริหาร ม.เชียงใหม่ จะมีคำสั่งห้ามติดประกาศตัดรุ่น 4 นักศึกษาเกษตรศาสตร์แล้ว

แต่ยังไม่มิตีทำจากรุ่นพี่ ที่จะยอมยกเลิกประกาศหึ่มฉบับนี้ แล้วหันมาพูดคุยปรับความเข้าใจกันอย่างมีเหตุมีผล

กรณีที่คณะเกษตรศาสตร์ สะท้อนอย่างแจ่มแจ้งว่า ทางอาจารย์ ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย น่าจะต้องเข้าไปตรวจสอบการทำการกิจกรรมของนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวกับระบบโซตัส เช่น กิจกรรมเชียร์ กิจกรรมรับน้อง ว่าดำเนินไปอย่างถูกต้องหรือไม่ รวมถึงการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับสังคม เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง

ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัย เป็นสถานศึกษาระดับสูงที่สมบูรณ์ ที่จะหล่อหลอมขัดเกลาเยาวชน ปัญญาชน ให้พัฒนาด้านไปในแนวทางที่ถูกต้อง ก่อนจะไปออกไปสู่สังคม ไปเป็นพลังที่มีคุณภาพของประเทศไทย แทนที่จะไปคลั่งไคล้กับระบบที่ป่าเถื่อนรุนแรง ซึ่งกำลังเป็นปัญหาของสังคมอยู่ในขณะนี้

ยิ่งการสอบเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยของรัฐนับว่ายากเย็น และต้องทุ่มเทเมื่อสอบได้แล้ว มหาวิทยาลัยต้องมีความพร้อมที่จะรองรับ สนองโอกาสของนักศึกษาอย่างดีที่สุด การปล่อยให้นักศึกษาต้องเผชิญกับระบบปกครองที่ไม่มีเหตุผลของรุ่นพี่ ต้องถือว่าไม่เป็นธรรมกับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยต้องเป็นสังคมแห่งสติและปัญญา เหตุและผล มิใช่สังคมของการใช้ความรุนแรง